

บทที่ 3

ผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 การรับรู้ของผู้บริหารในฐานะหัวหน้า เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร ที่เป็นจริง และที่ควรจะเป็นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของการรับรู้ตามที่ เป็นจริงและที่ควรจะเป็น เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บังคับบัญชา ในการตอบฐานะหัวหน้า ในภาพรวมและโดยการจำแนกตำแหน่ง

การตอบในฐานะ หัวหน้า	การรับรู้	จำนวน (n)	รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร						
			9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
ผู้อำนวยการกอง และ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	ตามที่ เป็นจริง	22	5.8	3.7	3.8	2.3	3.9	3.9	2.7
	ตามที่ควร จะเป็น	12	5.9	3.8	3.9	2.1	4.0	4.3	2.5
t			-0.90	-0.68	-0.51	1.07	-0.22	-1.53	0.55
หัวหน้าแผนก	ตามที่ เป็นจริง	50	5.9	3.8	3.8	2.1	4.0	4.2	2.4
	ตามที่ควร จะเป็น	66	6.0	3.9	3.9	2.1	4.1	4.3	2.6
t			-1.82	-0.42	-1.26	0.06	-0.97	-1.00	-1.51
รวมทุกตำแหน่ง	ตามที่ เป็นจริง	72	5.8	3.8	3.8	2.1	4.0	4.1	2.5
	ตามที่ควร จะเป็น	78	6.0	3.9	4.0	2.1	4.1	4.3	2.6
t			-2.14	-0.86	-1.40	0.77	-1.09	-1.85	-0.86

หมายเหตุ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่ เป็นจริงและ
ควรจะเป็น ในการตอบฐานะหัวหน้า โปรดดูที่ภาคผนวก

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า การใช้การตรวจสอบค่าที เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้ตามที่เป็นจริง และที่ควรจะเป็น เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารของการตอบในฐานะหัวหน้า ของผู้อำนวยการกอง ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง และหัวหน้าแผนก พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่รับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริง และควรจะเป็นนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างน้อยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นการวิเคราะห์รวมทุกตำแหน่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบในฐานะหัวหน้า มีการรับรู้ที่เป็นจริงและควรจะเป็น ในรูปแบบ (9,9) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 2 การรับรู้ของผู้บริหารในฐานะลูกน้องเกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงและที่ควรจะเป็นแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงและ ควรจะเป็นของผู้บริหารระดับกลาง ในการตอบฐานะลูกน้อง ในภาพรวมและโดยการจำแนกตำแหน่ง

การตอบในฐานะลูกน้อง	การรับรู้	จำนวน (n)	รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร						
			9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
ผู้อำนวยการกอง และ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง	ตามที่เป็นจริง	11	5.1	3.9	3.7	3.3	4.7	4.2	3.1
	ตามที่ควรจะเป็น	16	5.9	4.2	4.4	2.6	4.2	4.8	3.1
t			-2.91 **	-1.35	-2.87 **	1.56	1.56	-2.68 *	0.09
หัวหน้าแผนก	ตามที่เป็นจริง	62	5.3	3.9	4.1	3.0	4.3	4.4	3.2
	ตามที่ควรจะเป็น	65	6.2	3.9	4.0	2.1	4.0	4.4	2.7
t			-7.25 ***	-0.64	0.16	4.83 ***	2.57 *	-0.11	3.18 **
รวมทุกตำแหน่ง	ตามที่เป็นจริง	73	5.2	3.9	4.0	3.0	4.4	4.4	3.2
	ตามที่ควรจะเป็น	81	6.1	4.0	4.1	2.2	4.1	4.5	2.8
t			-7.60 ***	-1.17	-0.92	4.84 ***	2.86 **	-1.13	2.94 **

หมายเหตุ 1. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงและควรจะเป็น ของการตอบในฐานะลูกน้อง โปรดดูที่ภาคผนวก

2. ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ คือ ค่า t ที่ได้จากการคำนวณแบบแยกความแปรปรวน

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์ โดยการจำแนกตำแหน่งของการตอบ ในฐานะลูกน้องของผู้อำนวยการกองและผู้ช่วยผู้อำนวยการกอง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมการบริหารที่เป็นจริง และที่ควรจะเป็น ในรูปแบบ (9,9),(9,1) และ (9+9) แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นได้ว่าในรูปแบบ (9,1) และ (9+9) เป็นผลการวิเคราะห์ที่แตกต่างจากการวิเคราะห์รวมทุกตำแหน่ง

ส่วนการตอบในฐานะลูกน้องของหัวหน้าแผนก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ที่เป็นจริงและที่ควรจะเป็น ในรูปแบบ (9,9),(1,1),(5,5) และ opp แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งจะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ที่ได้ ไม่แตกต่าง จากการวิเคราะห์รวมทุกตำแหน่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำหรับสมมติฐานที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยมีได้วิเคราะห์ผลการวิจัยโดยจำแนกตำแหน่งของผู้บริหารระดับกลาง ทั้งนี้เพราะสมมติฐานต้องการเปรียบเทียบการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ของผู้บริหารระดับกลาง ในภาพรวม ดังนั้นถึงแม้จะมีการจำแนกตำแหน่งของผู้บริหารระดับกลาง ก็ไม่ทำให้ได้ผลการทดสอบสมมติฐานที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ฉะนั้นผู้วิจัยจึงทำการเปรียบเทียบการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง โดยไม่จำแนกตำแหน่งการบริหาร

สมมติฐานที่ 3 การรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้องแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ของผู้บริหารระดับกลาง เกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง

การรับรู้	ฐานะในการตอบ	จำนวน (n)	รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร						
			9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
ตามที่เป็นจริง	หัวหน้า	72	5.8	3.8	3.8	2.1	4.0	4.1	2.5
	ลูกน้อง	73	5.2	3.9	4.0	3.0	4.4	4.4	3.2
t			4.81 ***	-1.27	-1.69	-6.10 ***	-3.44 ***	-2.19 .	-5.28 ***

- หมายเหตุ 1. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง โปรดดูที่ภาคผนวก
2. ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ คือ ค่า t ที่ได้จากการคำนวณแบบแยกความแปรปรวน

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า   ในการใช้การตรวจสอบค่าที่ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า   กับ การตอบในฐานะลูกน้อง พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบในฐานะหัวหน้ามีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง ในรูปแบบ (9,9) สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริงในรูปแบบ (5,5), (opp) และ(1,1) สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
3. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง ในรูปแบบ (9+9) สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปว่าการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 การรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็นระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้องแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบการตอบในฐานะหัวหน้ากับการตอบในฐานะลูกน้องของผู้บริหารระดับกลาง เกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น

การรับรู้	ฐานะในการตอบ	จำนวน (n)	รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร						
			9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
ตามที่ควรจะเป็น	หัวหน้า	78	6.0	3.9	4.0	2.1	4.1	4.3	2.6
	ลูกน้อง	81	6.1	4.0	4.1	2.2	4.1	4.5	2.8
t			-1.26	-1.32	-1.08	<u>-1.41</u>	0.48	-1.46	-1.59

หมายเหตุ 1. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่ควรจะเป็นระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง โปรดดูที่ภาคผนวก

2. ค่า t ที่ขีดเส้นใต้ คือค่า t ที่ได้จากการคำนวณแบบแยกความแปรปรวน

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าในการตรวจสอบค่าทีเพื่อเปรียบเทียบการตอบในฐานะหัวหน้ากับการตอบในฐานะลูกน้อง เกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็นพบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้องมีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น ในทุกรูปแบบ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ฉะนั้นจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 5 การรับรู้เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง ระหว่างการตอบ
ในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหารแตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงผลต่างระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง
เกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหาร

ประเด็น	ผลต่างการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (หัวหน้าลบด้วยลูกน้อง)						
	9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
1. กำหนดเป้าหมาย	+0.52	-0.36	-0.17	-1.00	-0.47	-0.85	-0.79
2. กำหนดหน้าที่และ ความรับผิดชอบ	+0.63	-0.90	0.83	-0.64	-0.20	-1.03	-0.63
3. การวางแผนงาน	+0.79	-0.42	-0.40	-0.96	-0.18	-0.21	-0.78
4. การสื่อสารกับลูกน้อง	+0.82	+0.56	-0.50	-1.07	-1.05	-0.37	-0.95
5. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	+0.87	+0.32	-0.93	-0.55	-0.28	-1.03	-1.02
6. การควบคุมการปฏิบัติงาน	+0.63	+0.95	-0.07	-0.78	-0.38	+0.41	-0.39
7. การปรับปรุงงาน	+0.70	0	+0.20	-0.91	+0.71	+0.08	-0.75
8. ความขัดแย้งระหว่างลูกน้อง	+0.17	-0.37	-0.45	-0.98	+0.08	+0.42	-0.51
9. การตัดสินใจ	+0.37	-0.71	-0.68	-0.70	-0.51	+0.15	-0.76
10. การประเมินผลการปฏิบัติงาน ของลูกน้อง	+0.36	-0.26	+0.14	-1.19	-0.60	-0.78	-0.71

เครื่องหมาย + หมายถึง หัวหน้าประเมินการรับรู้รูปแบบการบริหารที่เป็นจริงสูงกว่าลูกน้อง
- หมายถึง หัวหน้าประเมินการรับรู้รูปแบบการบริหารที่เป็นจริงต่ำกว่าลูกน้อง
หมายเหตุ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามที่เป็นจริง
ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหาร
โปรดดูที่ภาคผนวก

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบ ผลต่างระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร พบว่า

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (9,9) ไม่ว่าจะประเมินการบริหารใด กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารสูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง

2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (1,1) และ (opp) ไม่ว่าจะประเมินการบริหารใด กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (1,1) และ (opp) สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า

3. ส่วนรูปแบบการบริหารแบบอื่นๆ พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้ามีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารสูงกว่าบ้าง ต่ำกว่าบ้าง ความแตกต่างไม่ชัดเจน

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่าที่ของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริง ของผู้บริหารระดับกลาง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหาร

ประเด็น	ผลต่างการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (หัวหน้าลบด้วยลูกน้อง)							รวม จำนวน ค่าที่ที่ มีนัย สำคัญ
	9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp	
1. กำหนดเป้าหมาย	2.45 *	-2.05 .	-0.70	-5.23 ***	-2.04 .	-3.64 ***	-3.14 **	6
2. กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ	2.76 **	-3.65 ***	4.04 ***	-2.87 **	-4.50 ***	-1.01	-3.88 ***	6
3. การวางแผน	4.65 ***	-2.03 .	-1.74	-4.37 ***	-0.72	-0.87	-3.80 ***	4
4. การสื่อสารกับลูกน้อง	3.84 ***	2.18 .	-2.02 .	-5.79 ***	-4.16 ***	-1.38	-5.21 ***	6
5. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	4.75 ***	1.34	-4.34 ***	-3.10 **	-1.39	-4.45 ***	-4.25 ***	5
6. การควบคุมการปฏิบัติงาน	3.55 ***	4.89 ***	-0.28	-2.92 **	-1.49	1.52	-1.54	3
7. การปรับปรุงงาน	4.17 ***	-0.04	0.84	-4.88 ***	0.71	0.35	-2.66 **	3
8. ความขัดแย้งระหว่างลูกน้อง	0.99	-1.53	-1.85	-4.74 ***	0.47	2.16 .	-1.94	2
9. การตัดสินใจ	1.95	-3.80 ***	-3.16 **	-3.55 ***	-2.1 .	0.72	-3.37 ***	5
10. การประเมินผล การปฏิบัติงาน	1.76	-1.07	0.52	-5.45 ***	-2.18 .	-2.85 **	-3.80 ***	4
รวมจำนวนค่าที่ที่มีนัยสำคัญ	7	6	4	10	5	4	8	

* P<.05 ** P<.01 ***P<.001

หมายเหตุ ค่าที่ที่มีเครื่องหมาย + หมายถึง หัวหน้ารับรู้รูปแบบการบริหารที่เป็นจริงสูงกว่าลูกน้อง
ค่าที่ที่มีเครื่องหมาย - หมายถึง หัวหน้ารับรู้รูปแบบการบริหารที่เป็นจริงต่ำกว่าลูกน้อง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า การใช้การตรวจสอบค่าที่ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ คะแนนการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง พบว่า การตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้องมีการรับรู้ รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่เป็นจริงแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุก ประเด็นการบริหาร

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร ที่หัวหน้าและลูกน้องมีการรับรู้ที่เป็นจริง ในประเด็น ต่างๆ ของการบริหาร แตกต่างกัน มากที่สุด คือ รูปแบบ (1,1) รองลงมาคือ รูปแบบ opp , (1,9) และ (5,5) ตามลำดับ และรูปแบบที่น้อยที่สุด คือ (9,1) และ (9+9)

2. ส่วนประเด็นการบริหาร ที่หัวหน้าและลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรม การบริหารที่เป็นจริง แตกต่างกัน มากที่สุดคือ การกำหนดเป้าหมาย การกำหนดหน้าที่และความ รับผิดชอบ การสื่อสารกับลูกน้อง รองลงมาคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน การตัดสินใจ และที่แตกต่างกันน้อยที่สุด คือ ประเด็น ความขัดแย้งระหว่างลูกน้อง

สรุปโดยรวมจะเห็นได้ว่าการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้องมีการรับรู้ รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารในประเด็นต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบ (1,1) พบว่ามีความแตกต่างกันในทุกประเด็นการบริหาร ฉะนั้นจึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานที่ 6 การรับรู้เกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามทีควรจะเป็น ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหารแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 แสดงผลต่างระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้องเกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารทีควรจะเป็น ในประเด็นต่างๆของการบริหาร

ประเด็น	ผลต่างการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (หัวหน้าลบด้วยลูกน้อง)						
	9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp
1. กำหนดเป้าหมาย	+0.02	-0.11	-0.24	-0.28	-0.08	-0.11	-0.15
2. กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบ	-0.13	-0.5	-0.24	-0.25	+0.05	-0.10	-0.08
3. การวางแผนงาน	+0.01	-0.16	0	-0.05	-0.36	-0.13	-0.19
4. การสื่อสารกับลูกน้อง	-0.06	+0.30	+0.14	-0.13	-0.54	0	-0.23
5. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	-0.15	-0.16	-0.24	-0.15	+0.32	-0.58	-0.18
6. การควบคุมการปฏิบัติงาน	-0.03	-0.8	+0.10	-0.03	+0.48	-0.19	-0.37
7. การปรับปรุงงาน	-0.01	-0.24	-0.16	-0.32	+0.50	-0.26	-0.28
8. ความขัดแย้งระหว่างลูกน้อง	-0.02	-0.01	-0.15	-0.24	+0.06	-0.01	-0.13
9. การตัดสินใจ	-0.13	-0.06	+0.11	-0.34	+0.25	+0.06	-0.38
10. การประเมินผลการปฏิบัติงานของลูกน้อง	-0.53	-0.20	-0.64	-0.04	-0.08	-0.38	-0.04

เครื่องหมาย + หมายถึง หัวหน้าประเมินการรับรู้รูปแบบการบริหารทีควรจะเป็นสูงกว่าลูกน้อง

- หมายถึง หัวหน้าประเมินการรับรู้รูปแบบการบริหารทีควรจะเป็นต่ำกว่าลูกน้อง

หมายเหตุ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารตามทีควรจะเป็น ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆของการบริหาร โปรดดูทีภาคผนวก

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบผลต่าง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง เกี่ยวกับการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น พบว่า

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (1,1) และ opp ไม่ว่าจะประเมินการบริหารใด กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็นในรูปแบบ (1,1) และ opp สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า
2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (1,9) ในประเด็น การสื่อสารกับลูกน้อง กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น สูงกว่ากลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง ส่วนประเด็นการบริหารอื่นๆ กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้องมีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็นสูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า
3. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารแบบ (9+9) ในประเด็น การตัดสินใจ กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้ามีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง ส่วนประเด็นการบริหารอื่นๆ กลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น สูงกว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า
4. ส่วนรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารอื่นๆ พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น สูงกว่าบ้าง ต่ำกว่าบ้าง ความแตกต่างไม่ชัดเจน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าที ของการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น ของผู้บริหารระดับกลาง ระหว่างการตอบในฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นต่างๆ ของการบริหาร

ประเด็น	ผลต่างการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (หัวหน้าลบด้วยลูกน้อง)							รวม จำนวน ค่าที่ มีนัย สำคัญ
	9,9	1,9	9,1	1,1	5,5	9+9	opp	
1. กำหนดเป้าหมาย	0.09	-0.61	-0.92	-1.45	-0.36	-0.53	-0.61	-
2. กำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ	-0.70	-2.30*	-1.56	-1.45	0.23	-0.02	-0.49	1
3. การวางแผน	0.13	-0.71	0.01	-0.28	-1.50	-0.60	-1.06	-
4. การสื่อสารกับลูกน้อง	-0.48	1.23	0.61	-0.86	-2.25*	0.02	-1.31	1
5. แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	-1.18	-0.69	-1.32	-0.77	1.27	-2.89**	-0.83	1
6. การควบคุมการปฏิบัติงาน	-0.24	-1.01	0.42	-0.12	2.01	-0.85	-1.40	-
7. การปรับปรุงงาน	-1.02	-1.29	-0.61	-1.92	2.30*	-1.22	-1.01	1
8. ความขัดแย้งระหว่างลูกน้อง	-0.08	-0.03	-0.61	-1.50	0.38	-0.05	-0.47	-
9. การตัดสินใจ	-0.78	-0.31	0.54	-1.67	1.00	0.35	-1.83	-
10. การประเมินผล การปฏิบัติงาน	-2.36*	-0.81	-2.58*	-0.19	-0.32	-1.31	-0.25	2
รวมจำนวนค่าที่มีนัยสำคัญ	1	1	1	-	2	1	-	

* P<.05   **P<.01   *** P<.001

หมายเหตุ

ค่าที่มีเครื่องหมาย + หมายถึง หัวหน้ารับรู้รูปแบบการบริหารที่ควรจะเป็นสูงกว่าลูกน้อง

ค่าที่มีเครื่องหมาย - หมายถึง หัวหน้ารับรู้รูปแบบการบริหารที่ควรจะเป็นต่ำกว่าลูกน้อง

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ในการแสดงการตรวจสอบค่าที่ เพื่อเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น ระหว่างการตอบใน ฐานะหัวหน้า และการตอบในฐานะลูกน้อง มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (9,9) พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่ม ที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็น การประเมินผลการปฏิบัติงาน

2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (9,1) พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่ม ที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในประเด็น การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (5,5) พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่ม ที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็น การปรับปรุงงาน และการสื่อสารกับลูกน้อง

4. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหาร (9+9) พบว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่ม ที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น แตกต่างกัน อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็น แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

สรุปโดยรวม คือการรับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็นระหว่างการตอบใน ฐานะหัวหน้าและการตอบในฐานะลูกน้อง ในประเด็นการบริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารในรูปแบบ (1,1) และ opp จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้าและกลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง มีการ รับรู้รูปแบบพฤติกรรมกรรมการบริหารที่ควรจะเป็น ในทุกประเด็นการบริหาร ไม่แตกต่างกัน ถึงแม้ ว่าจะมี บางประเด็นการบริหารที่กลุ่มที่ตอบในฐานะหัวหน้า และกลุ่มที่ตอบในฐานะลูกน้อง แตกต่างกัน แต่ก็มีเพียงส่วนน้อยมาก

ฉะนั้นจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้